

Sygn. akt IV U 1726/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 września 2013 roku nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. S. do rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 lipca 2013 roku na okres czterech lat.

Sygn. akt IVU 1726/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 20.09.2013 r. odmówił J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 30.08.2013 r.

J. S. w odwołaniu od tej decyzji wskazał, że decyzja ta jest niezgodna ze stanem jego zdrowia i wnosił o jego ponowne ustalenie. W konsekwencji domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodzony w dniu (...) r., ma wykształcenie zawodowe o specjalności murarz tynkarz, pracował jako murarz tynkarz, od 2 lat pracuje w zakładzie pracy chronionej jako pracownik produkcji. W okresie od 23.02.1997 r. do 31.07.2004 r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 02.09.1995 r. W okresie od 01.08.2004 r. do 30.01.2005 r. pobierał rentę szkoleniową. W okresie od 01.02.2005 r. do 30.06.2013 r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołujący w dniu 20.06.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy.

/dowód: wniosek z dnia 20.06.2013 r. –k. 359 ar/.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. S. niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 12 i art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) w związku z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu chirurgii-ortopedii, neurologii i chorób wewnętrznych.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej oraz w oparciu o przeprowadzone badanie biegli z zbiorczej opinii pisemnej rozpoznali u odwołującego:

- stan po złamaniu trzonów piersiowych 6,7,9, mostka i kości potylicznej w 1995 r.
- przewlekły zespół bólowy grzbietu,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa,
- nadciśnienie tętnicze,
- osłabienie ostrości wzroku oka prawego,
- zaburzenia neurasteniczne.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy okresowo od 01.07.2013 r. na okres 4 lat. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, zaburzenia w układzie ruchu u odwołującego wykluczają możliwość wykonywania ciężkiej pracy fizycznej i na wysokości, a więc w wyuczonym zawodzie murarza tynkarza. Częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 02.09.1995 r. Od czasu tego urazu odwołującemu towarzyszą przewlekłe i nie ustępujące mimo leczenia dolegliwości bólowe kręgosłupa i upośledzenie jego sprawności ruchowej. Wieloletni okres leczenia nie spowodował powrotu do stanu zdrowia umożliwiającego odzyskanie zdolności do pracy. Upływ czasu nasilił skutki procesu zwyrodnieniowego toczącego się w kręgosłupie, gdyż taka jest naturalna konsekwencja nałożenia się na siebie czynników chorobotwórczych. Złamanie kręgów spowodowało nasilenie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa i jego dysfunkcji, co dodatkowo uzasadnia związek aktualnego stanu zdrowia z przebytym przed laty wypadkiem przy pracy. Bezpośrednie skutki tych obrażeń w postaci zdeformowania kręgów piersiowych, ograniczeniu ruchomości kręgosłupa i przewlekłych dolegliwości bólowych zwłaszcza przy zwiększonej aktywności fizycznej i innym obciążeniu fizycznym utrzymują się do chwili obecnej. Odwołujący pracuje zawodowo fizycznie, lecz jest to praca lekka w warunkach zakładu pracy chronionej. W 2004 r. podjęto nieskuteczną próbę przekwalifikowania zawodowego. Odwołujący obecnie ma (...)lat i brak praktycznych szans na takie przekwalifikowanie. Wykonywana aktualnie praca jest realizowana w szczególnych, dostosowanych do możliwości osoby niepełnosprawnej warunkach.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 16-19 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 34 as/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych i jej uzupełnienie Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz badaniach podmiotowych i przedmiotowych.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, w szczególności dokumentacji powypadkowej, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości Sądu, zarówno treść jak i forma dokumentów nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich jakie należałoby uwzględnić urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego w tym wynikającego z art. 244 i art.245 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 20.09.2013 r. świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest ustalenie, czy zostały przez odwołującego spełnione przesłanki w chwili orzekania do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt. 6 i 10 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy oraz dodatek pielęgnacyjny. Równocześnie w myśl art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia, w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejsce wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Stosownie do dyspozycji art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 tej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i na jak długi ewentualnie okres czy też nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jak to wynika z zaskarżonej decyzji organu rentowego.

W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłych lekarzy chirurga ortopedę, neurologa i specjalistę chorób wewnętrznych. W świetle opinii biegłych odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy okresowo od 01.07.2013 r. na okres 4 lat. Nie nastąpiła poprawa stanu

zdrowia. Aktualnie zaburzenia w układzie ruchu u odwołującego wykluczają możliwość wykonywania ciężkiej pracy fizycznej i na wysokości, a więc w wyuczonym zawodzie murarza tynkarza. Częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ odwołujący w dniu 02.09.1995 r. Od czasu przebytego urazu w 1995 r. odwołującemu towarzyszą przewlekłe i nie ustępujące mimo leczenia dolegliwości bólowe kręgosłupa i upośledzenie jego sprawności ruchowej. Wieloletni okres leczenia nie spowodował powrotu do stanu zdrowia umożliwiającego odzyskanie zdolności do pracy. Złamanie kręgów spowodowało nasilenie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa i jego dysfunkcji, co dodatkowo uzasadnia związek aktualnego stanu zdrowia z przebytych laty wypadkiem przy pracy. Bezpośrednie skutki tych obrażeń w postaci zdeformowania kręgów piersiowych, ograniczeniu ruchomości kręgosłupa i przewlekłych dolegliwości bólowych zwłaszcza przy zwiększonej aktywności fizycznej i innym obciążeniu fizycznym utrzymują się do chwili obecnej. Odwołujący pracuje zawodowo fizycznie, lecz jest to praca lekka w warunkach zakładu pracy chronionej. W 2004 r. podjęto nieskuteczną próbę przekwalifikowania zawodowego. Odwołujący obecnie ma (...) lat i brak praktycznych szans na takie przekwalifikowanie.

Biorąc pod uwagę naprowadzone okoliczności Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 20.09.2013 r. w ten sposób, że przyznał odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.07.2013 r. na okres 4 lat. Podstawą procesową rozstrzygnięcia jest art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.